การศึกษาค้นคว้าอิสระ	กฎหมายสิ่งแวดล้อมกับองค์กรภาคธุรกิจ ศึกษากรณีปัญหาสิ่งแวดล้อมจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชน
นักศึกษา	นายศุภฤกษ์ สิทธิยุโณ รหัสประจำตัว 48502790
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีปทุม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์

บทคัดย่อ

กฎหมายสิ่งแวดล้อมของไทยเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมนั้นไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหากไม่มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นปัญหาที่ใกล้ตัวสมาชิกของชุมชนที่สุดและควรจะได้มีการตระหนักในการร่วมกันดูแลรักษาและที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอำนาจตามกฎหมายกับหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้เป็นเอกภาพโดยอาจมีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการบัญญัติสิทธิหน้าที่ของประชาชน ชุมชน สิทธิชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการดำเนินคดีทางด้านสิ่งแวดล้อม

กฎหมายสิ่งแวดล้อมยังขาดการรองรับด้านสิทธิ หน้าที่ ขาดความเป็นเอกภาพในเรื่ององค์กรผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดกระบวนการเสริมศักยภาพเรียนรู้และการสร้างศักยภาพชุมชนโดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ จุดอ่อนในการบังคับใช้กฎหมายต่อภาคธุรกิจตามหลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมว่าด้วยหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย สิทธิในการฟ้องร้องดำเนินคดีของประชาชนหรือองค์กรประชาชนต่างๆ ยังไม่มีความชัดเจน การดำเนินคดีให้ได้ผลดีก็ควรมีกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับคดีสิ่งแวดล้อมไว้โดยเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินคดีอาญาโดยอาจให้ครอบคลุมเนื้อหา หลักทั่วไป อำนาจพนักงานสอบสวน อัยการ ศาล ผู้เสียหาย รวมถึงสิทธิในการฟ้องคดีบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลกับความรับผิดแห่งคดี เป็นต้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิผู้เสียหายและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศได้อย่างมีเป็นรูปธรรมภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น

SPU CHONBURI